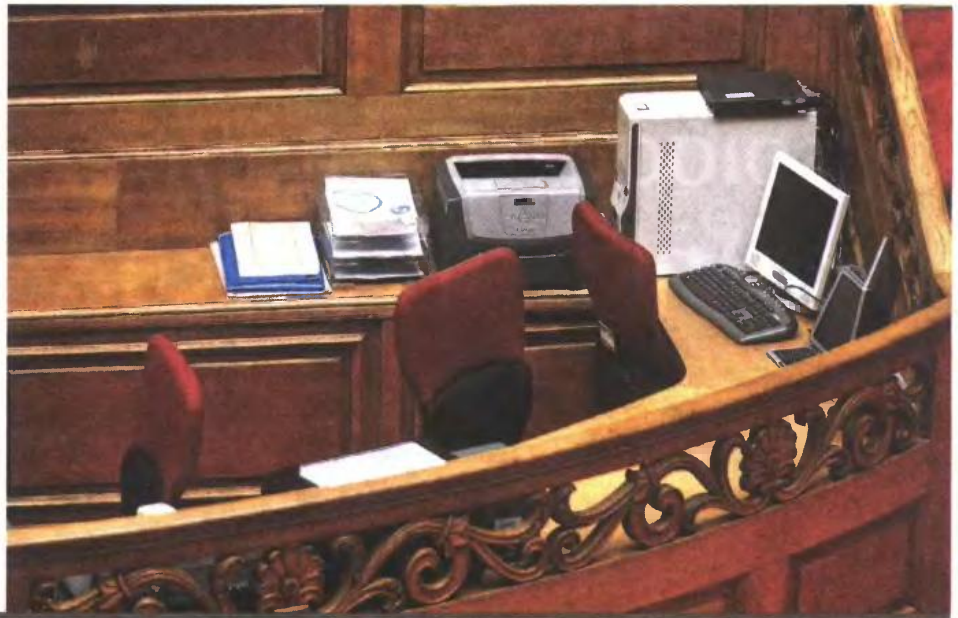

Κόμματα και Βουλή υπεράνω μνημονίου

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΤΣΑΒΟΥ

Υπάρχουν ορισμένες... σταθερές του συστήματος που δεν αλλάζουν ούτε με τρία μνημόνια. Μπορεί η λαίλαπα της οικονομικής κρίσης, των φόρων και των σκληρών μέτρων να σαρώνει νοικοκυριά και παλύτεκνες οικογένειες, νέους και συνταξιούχους, ελεύθερους επαγγελματίες και ιδιωτικούς υπάλληλους, ωστόσο δεν αγγίζει ούτε κόμματα ούτε Βουλή. Οι επικορηγώσεις παραμένουν υψηλές –και– στο κρίσιμο 2013, το αφορολόγητο των Βουλευτών συνεχίζει να υφίσταται, όπως και το σύνολο των... ελαφρώς ψαλιδισμένων επιδομάτων τους, ενώ οι υπάλληλοι της Βουλής εξακολουθούν να απολαμβάνουν χρυσό εφάπαξ και πρόνομια-πρόκληση.

Η επικορηγηση των κομμάτων

Τη χρονιά που φεύγει τα πολιτικά κόμματα μοιράστηκαν το υλιγιάδες ποσό των 45.150.000 ευρώ, ενώ και το 2013 θα συνεχιστεί η ροή του χρήματος στα κομματικά ταμεία. Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών, για τη νέα χρονιά έχει «εγκριθεί» το ποσό των 21.827.000 ευρώ, ενώ για το 2014 έχει «κλειδώσει» το κονδύλι των 19.978.000 ευρώ. Παρ' όλα αυτά, οι εργαζόμενοι στο ΠΑΣΟΚ παραμένουν απλήρωτοι σχεδόν ένα χρόνο, ενώ ούτε στη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ η κατάσταση είναι καλύτερη. Στην Ιπποκράτους ο χρόνος κυλά με συστάσεις για υπομονή και διαβεβαιώσεις για καταβολή των μισθών με την εκταμίευση της δόσης, στη ΝΔ οι μισθοί καταβάλλονται με καθυστερήσεις, ενώ στον ΣΥΡΙΖΑ περιμένουν τα λεφτά της επικορηγησης...

Τα Βουλευτικά πρόνομια

Για τους βουλευτές, όμως, δεν υπάρχει ούτε η ανασφάλεια ούτε η αβεβαιότητα της καταβολής της μισθοδοσίας. Αντίθετα, η «μνημονιακή» πολιτική φαίνεται να μην τους αγγίζει, αφού το αφορολόγητο είναι «εδώ» και τα επιδόματα δεν καταργούνται, παρά μόνο ψαλιδίζονται με όρους επικοινωνιακού τρικ. Όπως προέκυψε από τη δημοσιοποίηση των «πόθεν έσχες» πριν από λίγες μέρες, παρά το νόμο που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2010 με τον τίτλο «Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, το 70% των ετήσιων βουλευτικών εισοδημάτων παραμένει αφορολόγητο, ενώ η βουλευτική αποζημίωση κάθε άλλο παρά δραματικές περικοπές έχει υποστεί: το ψαλίδι είναι μόλις 492 ευρώ μπροστά στο αστρονομικό για τα σημερινά δεδομένα ποσό που λαμβάνουν οι βουλευτές, συμπεριλαμβανομένου του «ασύλου» των επιδομάτων.

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό της Βουλής για το 2013, η βουλευτική αποζημίωση, ύψους 5.780,60 ευρώ, παραμένει ως έχει, το επίδομα οργάνωσης γραφείου, ύψους περίπου 1.000 ευρώ, δεν καταργείται αλλά περικόπεται κατά 20%-25%, τα ταχυδρομικά τέλη (1.136,64 ευρώ) μειώνονται κατά 20%-25%, ενώ παραμένει το επίδομα κίνησης, που ανέρχεται στα 550 ευρώ, με κούρεμα 20% έως 25%. Επίσης, οι αποζημιώσεις από τη συμμετοχή σε επιτροπές και θερινά τμήματα παραμένουν και μειώνονται στο μισό, δηλαδή από 150 στα 75 ευρώ. Στο πακέτο των επιδομάτων παραμένει επίσης η τηλεφωνική στέλεια των πολιτικών γραφείων, με μείωση κατά 20%-25% από τα 917 ευρώ που είναι σήμερα, ενώ περίπου κατά 1/4 μειώνεται η ατέλεια κινητού τηλεφώνου, που σήμερα ανέρχεται στα 200 ευρώ. Το επίδομα ενοικίου 1.000 ευρώ δεν μειώθηκε, αλλά δίνεται «στο χέρι» σε κάθε βουλευτή, αντί να κλείνει η ίδια η Βουλή συμφωνία με ξενοδοχεία, ενώ απόσπαστηκε και περικοπή 35% στις αμοιβές των επιστημονικών συνεργατών των βουλευτών, των οποίων ο μισθός κατά μέσο όρο κυμαινόταν μέχρι σήμερα στα 2.500 ευρώ.

Υπάλληλοι ενός ανώτερου Θεού

Στις «εξαφίσεις» του μνημονίου συγκαταλέγονται οι υπάλληλοι της Βουλής. Σύμφωνα λοιπόν με τις πληροφορίες που έχουν προκαλέσει νέο σάλο για τα πρόνομια που εξακολουθούν να απολαμβάνουν, τα χρυσά εφάπαξ παραμένουν, και μάλιστα το αμέσως επόμενο διάστημα θα τα «γευτούν» 160 υπάλληλοι της Βουλής που έχουν καταθέσει δικαιολογητικά συνταξιοδότησης. Κατά τις ίδιες πηγές, οι εν αναμονή συνταξιούχοι θα μοιραστούν το ποσό των 27,2 εκατ. ευρώ, αφού ανήκουν σε υψηλόβαθμο στελέχη της Βουλής και δικαιούνται διπλό εφάπαξ: ένα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και το δεύτερο από το περίφημο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Βουλής (ΤΑΥΒ).

Εκτιμάται ότι από το πρώτο εφάπαξ θα λάβουν 60.000 ευρώ ο καθένας και από το δεύτερο από 100.000 ευρώ. Την ίδια στιγμή θύελλα έχει προκαλέσει η αποκάλυψη ότι υψηλόβαθμο στέλεχος της Βουλής που έχει υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης θα λάβει ως εφάπαξ το αστρονομικό ποσό των 550.000 ευρώ, ποσό που προκύπτει από τον Κανονισμό της Βουλής, ο οποίος προβλέπει έξτρα εφάπαξ 75 μισθών για κάθε εργαζόμενο που βγαίνει στη σύνταξη. Εν αναμονή της δέσμευσης του πρωθυπουργού ότι δεν θα υπάρχουν πολίτες δύο ταχυτήτων, μετά την πρόσφατη υποχώρηση της κυβέρνησης να προχωρήσει σε νέο κούρεμα των μισθών περίπου κατά 25% (ψαλιδίζοντας τις υπε-

Το 70% των ετήσιων βουλευτικών εισοδημάτων παραμένει αφορολόγητο, ενώ η βουλευτική αποζημίωση κάθε άλλο παρά δραματικές περικοπές έχει υποστεί: το ψαλίδι είναι μόλις 492 ευρώ μπροστά στο αστρονομικό για τα σημερινά δεδομένα ποσό που λαμβάνουν οι βουλευτές, συμπεριλαμβανομένου του «ασύλου» των επιδομάτων.

ρωρίες), οι υπάλληλοι της Βουλής, δεν είναι διατεθειμένοι να καταθέσουν τα όπλα. Στα μέσα της εβδομάδας εξέδωσαν δύο ανακοινώσεις όπου αναφέρουν τις περικοπές που έχουν υποστεί, ενώ διαμαρτύρονται ότι στοχοποιούνται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και μιλούν για σειρά δημοσιευμάτων με στόχο τη συκοφαντήσή τους.

Η νέα δέσμευση

Όπως ανακοινώθηκε την περασμένη Πέμπτη, σχετικά με το θέμα της μισθολογικής εναρμόνισης των υπαλλήλων της Βουλής, η κυβέρνηση αμέσως μετά τις γιορτές θα εντάξει στο φορολογικό νομοσχέδιο τροπολογία βάσει της οποίας από 1/1/2013 οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές και τα επιδόματα των υπαλλήλων της Βουλής εξομοιώνονται με τις πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές και τα επιδόματα των υπαλλήλων του υπουργείου Οικονομικών.

Ο αριθμός των ωρών υπερωριακής απασχόλησης κατά τις απογευματινές και τις νυχτερινές ώρες, καθώς και της απασχόλησης κατά τις Κυριακές και τις εξαιρέσιμες ημέρες, καθορίζεται με απόφαση του προέδρου της Βουλής και η πραγματοποίησή τους βεβαιώνεται από τους αρμόδιους προϊσταμένους, δεν μπορεί, δε, να υπερβαίνει τις πενήντα δύο ώρες μηνιαίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 20 του ν. 4024/2011 (Α' 226).

2. Ο ΙΩΣΗΦ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 24/12/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/12/2012

Σελίδα: 4

ΤΟ ΘΕΜΑ

Δεν πρέπει να μιλάμε για Κυβέρνηση αλλά για μια **χώρα** που βράζουν μέσα από ένα ανύποπτο Πρωθυπουργό, από έναν Βενιζέλο που κουνώντας την κεφαλή του τα βρίσκει ΟΛΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ μέχρι ένα Κουβέλη - τι τραγικό - που **συμπίπτει** η Αριστερά του με τα σχέδια της πλουτοκρατίας και τις παλινδρομήσεις ενός υπουργού Οικονομικών που μάλλον σκέπτεται με την... **ουρά του!**

Αγρία ΑΝΙΚΑΝΟΙ, ΑΝΗΜΠΟΡΟΙ και ΜΟΙΡΑΙΟΙ πάνε να περάσουν ένα **φορολογικό** στα μέτρα του Κεφαλαίου, χτυπώντας σαν **χταπόδια** τους Συνταξιούχους, τους Μισθωτούς και τους έχοντες, μετά κόπους και αγώνες **ΔΕΚΑΔΩΝ ΕΤΩΝ**, κάποιες πεντάρες...

Και από πάνω έρχεται και η φάτσα του **ΑΡΘΟΥΡΟΥ**, Διοικητή της ΔΕΗ, που όπως τον έδειξαν τα Κανάλια πρόκειται για έναν καλοζωισμένο από τους **Άρχοντες του Τόπου!** Και όλα, μέσα στα **ΜΑΥΡΑ** Χριστούγεννα, βιαστικά - βιαστικά μια και ο Λαός πήρε το... **ΔΩΡΟ** που μάλλον δεν φτάνει ούτε για μια **σοκολάτα Υγείας**.

ΤΙ ΖΗΤΑΝΕ από τον ΛΑΟ οι ΠΡΟΥΧΟΝΤΕΣ και ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗΔΕΣ που αυτές τις ημέρες θα τις περάσουν καλοτρώνοντας, πίνοντας, ρευόμενοι και **κλάνοντας**; Τι; Την **ισοπέδωσή του** στα σίγουρα. Το κατεβασμένο κεφάλι. Την **απαγόρευση** κάθε **ονείρου!** Το να ζούμε με ένα πασόλεμμα από ζωή, που άρχισε να φαίνεται, από τα καταστήματα που κλείνουν, από την ανεργία, την φτώχεια, τις διαμαρτυρήσεις εκατομμυρίων υποχρεώσεων και τις **ΑΠΕΙΛΕΣ** για τις **ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ** και γενικά τις **αποστολές** Χαρτασιών από τις **Εφορίες**.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ: Ο Λαός, ο Προδομένος Λαός, ακρίνοντας τα όσα τον απειλούν και όσα

τους **παλιανθρωπιές**.

Και ο Πρωθυπουργός ήταν στην Κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή και μάλιστα από Εκείνους που από το πρωί διόριζαν ακόμη και τα... **κουνέλια** της Μεσσηνίας και ο Βενιζέλος αντιπρόεδρος που τα γνώριζε όλα και κάλυπτε τον Γιωργάκη αλλά και ο κ. **Κουβέλης** που τα καταλάβαινε αλλά σιωπούσε με κάθε **επιμέλεια!**

Τι να κάνουμε... Το **ρίχνουμε** σε άλλου είδους **γραφή** για να μην **τρελλαθούμε** αφού οι Μπροστάρηδες τούτου του Τόπου, φρέσκοι - φρέσκοι με το χαμόγελο στα χείλη, με το σιγιέ κουστούμι και τις γραβάτες έχουν βαλθεί να μας **τρελάνουν**, έχοντας **θράσος** χιλίων πιθήκων να μας **μιλάνε** για **ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ** και παρουσιάζοντας για **ΑΘΛΟ** που δίνουν τα

χρήματα σε **δούσους** χρωστάνε και ειδικά στους **αγρότες**.

ΖΟΥΝ μέρες "δύσκολες" και να το θυμούνται... Ας φορέσουν μια **περούκα** και ας γυρίσουν στους δρόμους... Ας μπουκίσουν σε ένα λεωφορείο, ένα ταξί, ας σταθούν σε μια στάση, ας ακούσουν τι λένε για τις **Μανάδες** τους (τι φταίνε), τις γυναίκες τους (στα σίγουρα καλοπερνάνε) και γενικά για το σόι τους... Και τότε θα καταλάβουν ότι είναι **ΛΑΟΜΙΣΗΤΟΙ**, που θυμίζουν **Οικογένειες** Λαομίσητων **Δικτατόρων** της **Λατινικής Αμερικής**.

Και όταν σε **λίγο** στην Εθράκη - και όχι **ΜΟΝΟ** - οι Μουσουλμάνοι - οι Τούρκοι, ας μην κρυβόμαστε, γίνουν περισσότεροι από τους ντόπιους, και όταν απαιτήσουν δημοψηφίσματα και **ΟΧΙ ΜΟΝΟ**, τότε θα είναι αργά για να **κρεμαστούν**.

* Και **Εσὺ Μιχάλη Ρόκκα** την έπαθες **φίλτατε**. **4 κόρες!** Άντε τώρα να δεις τι θα πάθεις από τον **Στουρνάρα**...

ΓΡΗΓ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΕΚΛΗΘΗ...

... Ο ΙΩΣΗΦ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟ!

επιχειρούν εναντίον του, άκουσε μέσα σε Μητροπολιτικό Ναό Επαρχίας **"ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΥΡΑΓΙΟ**. Αυτοί, όπως το πάνε θα στείλουν και **χαράτσι** στον **ΙΩΣΗΦ** για το **ΠΡΩΤΟ** τους **ΠΑΙΔΙ**. Δεν λογαριάζουν, απόμα-

κρο από την Εκκλησία και την Πίστη, να φορολογήσουν και τον **Χριστό** και τους **Αγίους**. Κατέστρεψαν την χώρα και τώρα για να βολευτούν καλούν τον **Λαό** να πληρώσει τις δικές τους **ΑΠΑΤΕΣ** και τις δικές

Η κρίση λύγισε τις παιδικές ψυχούλες και οι ευχές τους προς τον αγαπημένο Άγιο είναι «ποτισμένες» με «Άγιε Βασίλη θέλω μια δουλειά για τον»

Στη χώρα των βαρύνουσων υποσχέσεων και της πολιτικής κοροϊδίας, ο Άγιος Βασίλης φαντάζει ως το πιο... έγκυρο πρόσωπο για να ικανοποιήσει κάποιες από τις βασικότερες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Στα γράμματα στα οποία λαμβάνει, από μικρούς και μεγάλους, μεταξύ άλλων του ζητούνται μια καλή δουλειά, λίγα χρήματα ή «κουράγιο και δύναμη για να καταφέρουμε να επιβιώσουμε».

του ΘΟΔΩΡΗ ΡΕΛΛΟΥ

Οι εποχές της αφθονίας και της ξεγνοιασιάς της ελληνικής κοινωνίας έχουν περάσει πλέον στην Ιστορία και αυτό είναι κάτι που τα παιδιά το ζουν όχι μόνο στην καθημερινότητά τους, αλλά ακόμα και στις μέρες των Γιορτών. Έτοιμοι, ο αγαπημένος Άγιος των μικρών, αλλά κατά πώς φαίνεται και αρκετών μεγάλων, τα τελευταία χρόνια γίνεται αποδέκτης γραμμάτων που δεν περιέχουν «απτήματα» για ακριβά και εντυπωσιακά παιχνίδια.

Το λεύκωμα των ΕΛΤΑ

Την εποχή της οικονομικής ύφεσης και της κοινωνικής ανέχειας τα παιδιά ζητούν μια καλή δουλειά για τους γονείς ή ακόμα και ένα ζεστό πιάτο φαγητό για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

Είναι χαρακτηριστικά τα γράμματα παιδιών, τα οποία ακόμα και σε πολύ μικρές ηλικίες, αντιλαμβάνονται και, δυστυχώς, ζουν στην καθημερινότητά τους τις δραματικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης που μαστίζει χιλιάδες ελληνικές οικογένειες.

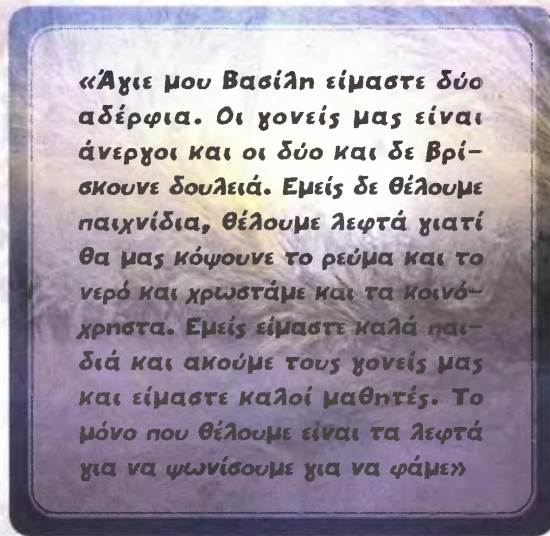
Στο λεύκωμα που παρουσίασαν τα ΕΛΤΑ, λίγες ημέρες νωρίτερα, παρουσιάζονται δεκάδες γράμματα παιδιών προς τον Άγιο Βασίλη, με πολλά από αυτά να αναφέρονται στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οικογένειες.

«Η οικογένειά μου είναι φτωχή! Οι γονείς μου δεν έχουν πολλά λεφτά και πολύ καλή δουλειά!

Οι γονείς μας δεν μπορούν να μας πάντουν αυτό που θέλουμε και γι' αυτό θέλω να σου ζητήσω κάτι για μένα και τον αδερφό μου!», γράφει μία εννιάχρονη. Ένας ακόμη «θαυμαστής» του Άγιου Βασίλη, στο γράμμα του αναφέρει: «Άγιε μου Βασίλη είμαστε δύο αδέρφια. Οι γονείς μας είναι άνεργοι και οι δύο και δε βρίσκουν δουλειά. Εμείς δε θέλουμε παιχνίδια, θέλουμε λεφτά γιατί θα μας κόψουν το ρεύμα και το νερό και χρωστάμε και τα κοινόχρηστα. Εμείς είμαστε καλά παιδιά και ακούμε τους γονείς μας και είμαστε καλοί μαθητές. Το μόνο που θέλουμε είναι τα λεφτά για να ψωνίσουμε για να φάμε».

«Αν δεν έχεις λεφτά, δεν πειράζει»...

Ωστόσο, υπάρχουν και παιδιά που βλέπουν πιο σφαιρικά την οικονομική κρίση, καθώς θεωρούν πως και ο αγαπημένος τους Άγιος, έχει πέσει θύμα της ύφεσης! Όπως γράφει ένας πιτσιρικάς, «Άγιε Βασίλη, σε παρακαλώ μη θυμώσεις αν θα σου ζητήσω

κάτι... Η μαμά δεν μπορεί να μου πάρει το δώρο που θέλω, γιατί δε δουλεύει... Εσύ όμως μπορείς... Το δώρο που θα ήθελα είναι μια κούκλα - Μπάμπη. Αν δεν έχεις λεφτά δεν πειράζει!». Δυστυχώς, όμως, η λίστα είναι ατελείωτη...

Σε ένα ακόμα γράμμα βγαλμένο από τη ζοφερή ελληνική πραγματικότητα ένα παιδί γράφει: «Αγαπημένε μου Άγιε Βασίλη, είμαστε πολύ τεκνοί, οι γονείς μας δεν έχουν χρήματα για να μου πάντουν παιχνίδια. Και εμείς στενα-

χωριόμαστε πολύ που βλέπουμε τα παιχνίδια στην τηλεόραση και δεν μπορούμε να έχουμε και εμείς από αυτά. Γι' αυτό καλέ μου Άγιε Βασίλη σε παρακαλούμε από την καρδιά μας, να, ας φέρεις εσύ τα παιχνίδια που θέλουμε».

Ακόμη, από τα γράμματα των παιδιών δεν λείπουν φράσεις όπως «Θέλω να μας βοηθήσεις να μην έχουμε πια οικονομικά προβλήματα» και «Ξέρω πως σου ζητήσα πολλά, αλλά ντρέπομαι να τα ζητήσω από τους γονείς μου γιατί δεν έχουν πολλά λεφτά».

Εκτός, όμως, από τα δώρα που ζητούν οι μικροί από τον Άγιο Βασίλη επειδή δεν μπορούν να τους τα προσφέρουν οι γονείς τους, υπάρχουν και ορισμένα πιο «ρεαλιστικά» απτήματα. «Άγιε Βασίλη, σε ευχαριστώ που απάντησες στο γράμμα μου... θέλω να βρεις μια δουλειά στον μπαμπά μου γιατί είμαστε τέσσερα παιδιά και περνάμε δύσκολα. Χρόνια πολλά», γράφει κάποιο παιδί, ενώ ένα άλλο ζητά «στην αδελφούλα μου να φέρεις ένα μικρό δωράκι. Στη μαμά μου να φέρεις ότι θέλεις. Στον μπαμπά μου να φέρεις

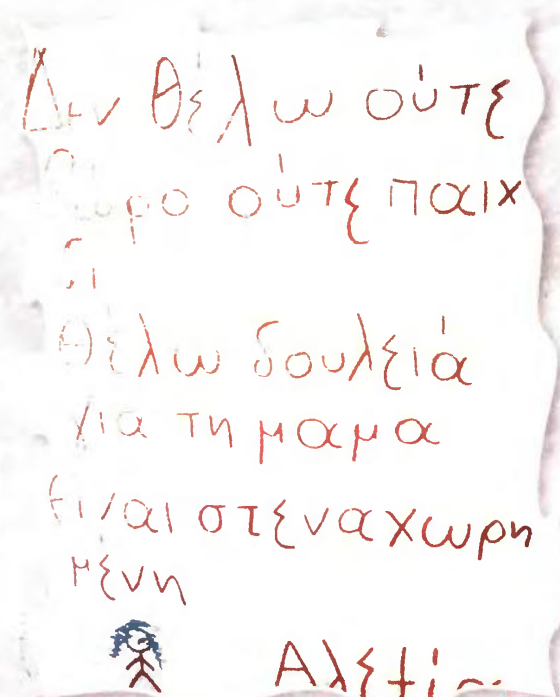
Ένα διαφορετικό δέντρο από μαθητές Δημοτικού στη Κάθε λέξη και μαχαιριά στα

Επιθυμίες που συγκλονίζουν, σκέψεις που ραγίζουν καρδιές, παιδική χρωματιστή γραφική χαρακτηριστικές που κρύβουν προβληματισμούς μεγάλων. Χριστουγεννιάτικες κάρτες γεμάτες από γνωση από μικρούς μαθητές που σίγουρα δεν γνωρίζουν τη σημασία της λέξης «απόγνωση». Το δέντρο που στόλισαν οι μαθητές δημοτικού στη Δυτική Θεσσαλονίκη δεν είχε στολίδια. Οι δάσκαλοι αποφάσισαν να αναθέσουν στα παιδιά να γράψουν το καθένα τι θέλει να του φέρει ο αγαπημένος τους Άγιος. Και η Φιλίτσα, η Αλεξία, η Κατερίνα, η Μαρία, ο Γιώργος, ο Χρήστος και πολλοί άλλοι συμμαθητές τους το έκαναν. Πήραν «ζωντανούς» μαρκαδόρους και όπως κάθε χρόνο άρχισαν να γράφουν το γράμμα τους. Σκυμμένα στο θρανίο τους τα παιδιά λέξη-λέξη συνέτασαν την ευχή τους. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί τι έχουν στο μυαλούδάκι τους. Αποτύπωσαν την κρίση μέσα από τα

δικά τους φωτεινά μάτια. Τις συνέπειές της μέσα στο σπίτι τους. Τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί λόγω της ύφεσης στη χώρα μας και καλούνται να τα πληρώσουν και να τα αντιμετωπίσουν στην πιο τρυφερή τους ηλικία. Μαθητές δημοτικού με ωριμότητα εφήβων. Για πρώτη φορά ευχήθηκαν ο σάκος του Άγιου Βασίλη να μην... περιέχει δώρα και παιχνίδια για αυτούς αλλά... ελπίδα και προοπτική για τη μαμά και τον μπαμπά. Δεν ζήτησαν ούτε κούκλες ούτε τρενάκια ούτε μπάλες ή ηλεκτρονικά παιχνίδια. Ζήτησαν δουλειά για τους γονείς τους, φαγητό για όλους, ζέση στο σπιτικό τους. Ζήτησαν ένα καλύτερο αύριο.

«Θέλω πετρέλαιο για να μην κριόνει η μέμπα»

«Δεν θέλω ούτε δώρο ούτε παιχνίδι. Θέλω δουλειά για την μαμά. Είναι στεναχωρημένη. Αλεξία». Αυ-

την απειησισία και την ανέχεια που βιώνουν οι οικογένειές τους

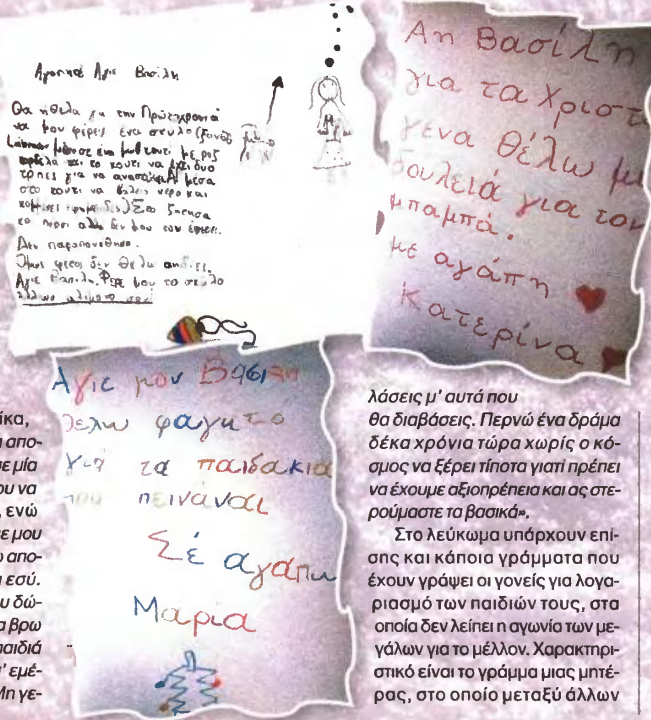
Μπαμπά και κουράγιο για τη μαμά...»

μία δουλίτσα γιατί είναι άνεργος και πως θα ζήσουμε Άι Βασίλη;».

Η απαισιοδοξία των μεγάλων

Εκτός, όμως, από τους μικρούς «φανατικούς» του Αγίου Βασιλή, υπάρχουν και οι μεγαλύτεροι, οι οποίοι απογοητευμένοι από τις πολιτικές υποσχέσεις και δηλώσεις, έχουν πλέον στραφεί στον Άγιο Βασίλη, τον οποίο θεωρούν πιο... αξιόπιστο!

Όπως γράφει μια γυναίκα, «θα 'θελα με το νέο έτος να αποκατασταθώ επαγγελματικά σε μία μόνιμη δουλειά και η ζωή μου να μπει σ' έναν καλό δρόμο», ενώ κάποια άλλη αναφέρει: «Άγιε μου Βασίλη... στον μόνο που έχω αποθέσει την ελπίδα μου είσαι εσύ. Από εσένα περιμένω να μου δώσεις δύναμη και κουράγιο να βρω μια εργασία για να ζήσω τα παιδιά μου και ν' αποκτήσω πίστη σ' εμένα και τους ανθρώπους... Μη γε-

αναφέρει πως «Αγαπημένε μου Άγιε Βασίλη, ... θέλω να σε παρακαλέσω να γίνει καλά η αδερφή μου που είναι πολύ άρρωστη και να έχουμε φαγητό στο σπίτι γιατί περνάμε πολύ δύσκολα. Είμαστε έξι αδέρφια και το φαγητό δε φτάνει για όλους μας...».

Οι λεπτομερείς και οι... απαιτητικοί

Εκτός, όμως, από τις παραπάνω περιπτώσεις, αξίζει να μην μονοψύχουμε και ορισμένα γράμματα που... κερδίζουν τις εντυπώσεις. Οδηγίες, διευκρινίσεις και... εντολές δίνουν κάποιοι φίλοι του Αγίου Βασιλή, προκειμένου να είναι σίγουροι πως θα πάρουν τα δώρα τους ό,τι και αν συμβεί.

Όπως γράφει κάποιο παιδί, «Προσοχή! αν δε βρεις το στενό που μένω πάρε με τηλεφωνί!», ενώ κάποιιο άλλο σιμβουλεύει τον

άγιο «άμα τύχει και δε δουλεύει το ασανσέρ έλα με τις σκάλες». Επίσης, υπάρχουν και οι μικροί που είναι κάπως «αυστηροί» απέναντι στον Άγιο Βασίλη, όπως ένα παιδί που του γράφει χαρακτηριστικά: «θα σου πω δυο δώρα γιατί στη γιαγιά πας και φέρνεις βλακείες. Το πρώτο δώρο που θέλω είναι ένα σιντί για να 'ναι του υπολογιστή και στη γιαγιά να φέρεις ένα λείζερ παγίδα. Α! Και άμα μπορείς μην ξαναγκρεμίσεις το δέντρο!».

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα γράμματα των παιδιών που έχουν... απειλητική διάθεση όπως τα εξής δύο: «Ήμουν καλό παιδάκι αλλά όχι και αγγελούδι. Μην με αδικήσεις και δε μου φέρεις δώρο. Θα κλαιώ δυο μέρες». «Αγαπητέ Άγιε Βασίλη, θα ήθελα για την Πρωτοχρονιά να μου φέρεις ένα σκύλο... στο ζήτησα και πέρυσι αλλά δεν μου τον έφερες. Δεν παραπονέθηκα. Όμως φέτος δε θέλω απίδες. Φέρε μου το σκύλο, αλλιώς αλί-μ ο ν ο σου!».

Θεσσαλονίκη σπλάχνα μιας... άσπληαχνης κοινωνίας

τή είναι η καθημερινότητα των παιδιών της κρίσης στην Ελλάδα του 2013. Όσο και να προσπαθούν οι γονείς να κρυφτούν φαίνεται πως δεν τα καταφέρνουν. Τους βλέπουν στεναχωρημένους επειδή δεν έχουν δουλειά και το καταλαβαίνουν. Άλλαξε η ζωή, η καθημερινότητα των γονιών, αναγκαστικά άλλαξαν και οι δικές τους συνήθειες. Τα τραύματα που δημιουργήθηκαν στις παιδικές ψυχές τους επειδή δεν υπάρχουν χρήματα για φαγητό ή για πετρέλαιο θέρμανσης βγήκαν στην επιφάνεια. Αλλιώς δεν εξηγούνται αυτές οι ευχές. Δεν εξηγούνται με άλλον τρόπο αυτές οι εξομολογήσεις από καρδιάς. Ακόμη και όταν οι μεγαλύτεροι κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να κρύψουν την πραγματικότητα, τα παιδιά φαίνεται πως αντιλαμβάνονται τις πραγματικές διαστάσεις ενός προβλήματος μέσα στην οικογένεια.

«Άγιε Βασίλη για δώρο θέλω φέ-

«**Ε**υχήθηκαν με κάρτες ο κόκκινος μεγάλος σάκος του Αγίου να περιέχει ελπίδα και προοπτική αντί για δώρα και παιχνίδια

τος την λαλαούσιπα και πετρέλαιο για να μην κριόνη η πέμπα. Φιλίτσα».

«Άγιε μου Βασίλη θέλω φαγητό για τα παιδάκια που πεινάναι. Σε αγάψω... Μαρία».

Τα λαμπιόνια που υπήρχαν στο χριστουγεννιάτικο δέντρο του δημοτικού έδιναν το γιορτινό κλίμα των ημερών. Τα κάλαντα που ακού-

στηκαν γύρω από αυτό επίσης. Τα... παραπονεμένα γράμματα όμως ήταν εκεί. Και όποιος έπαιρνε τις κάρτες στα χέρια του δεν μπορούσε παρά να αντιληφθεί πως η κρίση δεν κάνει διακρίσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Η οικονομική κρίση λυγίζει ανθρώπους

Απόγνωση για στέγη, φαγητό και λίγα τρόφιμα

Πάνω από 20.000 οι «νεοάστεγοι». Μετά τους «νεόπτωχους», και «νεοπεινασμένοι» αναζητούν φαγητό στα σουσόνια, τα κοινωνικά παντοπωλεία και τα σκουπίδια. Είναι άνθρωποι που έχουν δικό τους σπίτι αλλά δεν έχουν τρόφιμα. Στοιχεία - σοκ από τον Δήμο Αθηναίων

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΡΙΜΑΛΗ,
ΣΤΕΛΛΑ ΚΕΜΑΝΕΤΖΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Εικόνες πόνου και δυστυχίας παραμονές Χριστουγέννων στην Αθήνα. Δραματικές είναι οι εξελίξεις στην Ελλάδα της φτώχειας, καθώς ο αριθμός των «νεόπτωχων» ολοένα και αυξάνεται, των «νεοαστέγων» ξεπερνά τις 20.000, ενώ στον θλιβερό κατάλογο προστίθεται και ένα νέο φαινόμενο που μέρα με τη μέρα παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Πρόκειται για τους «νεοπεινασμένους», τους ανθρώπους εκείνους που κυριολεκτικά μέχρι χθες είχαν μια άνετη ζωή η οποία

■ Πάνω από 1.000 οικογένειες που δεν έχουν πρόσβαση στο φαγητό εξυπηρετούνται από τον Δήμο Αθηναίων

παντοπωλεία ή, ακόμη χειρότερα, μέσα στα σκουπίδια...
Πριν από λίγα χρόνια, επικρατούσε ο όρος «νεόπλιυτος» ως μια Ελλάδα που φαινομενικά τουλάχιστον ευημερούσε. Λίγα χρόνια μετά, ήρθε ένας ακόμη να προστεθεί στο λεξιλόγιό μας: ο «νεόπτωχος» ή «νεοάστεγος». Μέσα σε λίγο διάστημα, οι συνθήκες διαβίωσης επιδεινώθηκαν για χιλιάδες ακόμη συμπολίτες μας με αποτέλεσμα να προστεθεί ένας νέος όρος: «ο νεοπεινασμένος».

ΡΟΥΦ
Γιορτινά τραπέζια

ΑΝΗΜΕΡΑ τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά το Κέντρο Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων θα στρώσει τα γιορτινά τραπέζια του, στο κλειστό γυμναστήριο του Ρουφ (Πειραιώς και Εξελιδών 69), για τους αστέγους και για όσους βρίσκονται σε δύσκολη οικονομική θέση. Το χριστουγεννιάτικο εορταστικό τραπέζι θα περιλαμβάνει γαλοπούλα, γλυκίσματα και μουσική. Αντίστοιχο πρωτοχρονιάτικο γεύμα θα γίνει και την 1η Ιανουαρίου. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΚΥΑΔΑ, Γ. Αποστολόπουλο, πέρυσι στις γιορτές στο Ρουφ συμμετείχαν 300 άτομα, ενώ η χωρητικότητα του γηπέδου φτάνει τα 600.

Πρόκειται για μια καινούργια θλιβερή κατάσταση που βρίσκεται σε έξαρση, όπως παρατηρούν αρμόδιοι του Δήμου Αθηναίων που υλοποιούν κοινωνικά προγράμματα σε άπορες οικογένειες της πρωτεύουσας. Πριν έναν ακριβώς χρόνο, όλοι μιλούσαν για τους «νεόπτωχους» ή «νεοάστεγους» αναλύοντας το προφίλ τους, για το ποια ήταν η ζωή τους και πώς κατέληξε αυτή σήμερα. Όμως πριν προλάβει η ελληνική κοινωνία να συνέλθει από το πρώτο σοκ, εμφανίστηκε ένα ακόμη επακόλουθο της δεινής οικονομικής κατάστασης. Χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονται καθημερινά σε απόγνωση, καθώς πλέον δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις βασικές ανάγκες διαβίωσης.

Οι περισσότεροι από αυτούς έχουν δικό τους σπίτι, μένουν σε αυτό, χωρίζονται ηλεκτρικά τις περισσότερες φορές

και αναζητούν φαγητό σε διάφορα κοινωνικά προγράμματα των δήμων. Νέοι, συνταξιούχοι, πολύτεκνες οικογένειες συνωστίζονται στις ουρές των κοινωνικών υπηρεσιών για να ενταχθούν στα προγράμματα βοήθειας. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι τα στοιχεία του ιδρύματος αστέγων του Δήμου Αθηναίων, τα οποία αποδεικνύουν τη θλιβερή πραγματικότητα. Περισσότερες από 1.000 οικογένειες που δεν έχουν πρόσβαση στο φαγητό εξυπηρετούνται από τον Δήμο Αθηναίων ο οποίος τους παρέχει καθημερινά μια σακούλα με τρόφιμα.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο του Ιδρύματος Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων Γ. Αναγνωστόπουλο, οι ανάγκες στη συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων αυξάνονται δραματικά, ενώ οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι πλέον Έλληνες. Οι «νεοπεινασμένοι» δεν προσέρχονται στα σουσόνια του δήμου, αλλά προσπαθούν να ενταχθούν στις λίστες διανομής τροφίμων.

Διανομή τροφίμων

Ενδεικτικό της κατάστασης είναι ότι το Κοινωνικό Παντοπωλείο το πρώτο εξάμηνο του 2011 διένειμε τρόφιμα σε 486 οικογένειες και το β' εξάμηνο σε 583 ωφελούμενους. Μεγάλη αύξηση παρατηρήθηκε το πρώτο εξάμηνο του 2012 κατά το οποίο οι ενδιαφερόμενοι έφτασαν τους 743. Από τις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων υπολογίζεται ότι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης βγήκαν στον δρόμο και ολόκληρες οικογένειες, ενώ ο αριθμός των ανθρώπων που καταλύουν με χαριτόνια και κουβέρτες στο Ζάππειο, την Κομμουνδούρου, το Γ κάζι, στα πλαγκάκια, κάτω από γέφυρες, έξω από κλειστά καταστήματα είναι αδιευκρίνιστος.

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΕ ΑΝΕΧΕΙΑ

Μένει στο Κολωνάκι, ψάχνει με αγωνία για βοήθεια

ΑΜΕΤΡΗΤΕΣ είναι οι ιστορίες ανθρώπων που έχασαν τα πάντα και ζουν από τη βοήθεια που προσφέρει ο Δήμος Αθηναίων και η Εκκλησία, και τις οποίες αντιμετωπίζει καθημερινά ο πρόεδρος του Κέντρου Υποδοχής Αλληλεγγύης Γ. Αποστολόπουλος. «Τον τελευταίο 1,5 χρόνο που έχω αναλάβει πρόεδρος του ΚΥΑΔΑ διαπιστώνω πως μέρα με τη μέρα η κατάσταση των συμπολιτών μας που βρίσκονται σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, χειροτερεύει» τονίζει ο κ. Αποστολόπουλος και προσθέτει: «είναι πραγματικά συγκλονιστικό να βλέπεις ανθρώπους να παλεύουν για την επιβίωση, οι οποίοι ενώ είχαν πολύ καλή οικονομική κατάσταση και πολλές φορές με αρκετά μεγάλη περιουσία βρέθηκαν ξαφνικά χωρίς να έχουν να φάνε».

δρος του ΚΥΑΔΑ, σήμερα έχει φτάσει στο σημείο να ζητήσει από τη βοήθεια που προσφέρει ο δήμος».

Κρύβεται

«Πρόκειται για μια κυρία υψηλής κοινωνικής τάξης η οποία εξαιτίας των οικονομικών συγκυριών, παραμένει στο μεγάλο της σπίτι, αλλά αναζητά με αγωνία τρόφιμα. Χρήματα δεν έχει πλέον και προσπαθεί να "κρυφτεί" από τους γείτονές της, λέγοντας ότι η τσάντα με τα τρόφιμα που παίρνει από το ίδρυμα είναι για κάποιες οικογένειες που βοηθάει. Η θλιβερή πραγματικότητα όμως είναι ότι τα παίρνει για την ίδια», υπογραμμίζει χαρακτηριστικά ο πρόεδρος του ΚΥΑΔΑ συμπληρώνοντας πως επίσης συγκλονιστικές είναι και οι εικόνες των «πολύτεκνων με κομμένο ρεύμα στα σπίτια τους, των νέων ανθρώπων που είναι άνεργοι και πολλές φορές άστεγοι, των χαμηλοσυνταξιούχων των εξοχλωμένων μεταναστών που ψάχνουν για μια φαινή χαρμάδα στη ζωή τους».

«ΜΕΡΑ με τη μέρα η κατάσταση των συμπολιτών μας που πλήττονται από την κρίση χειροτερεύει», επισημάνει ο πρόεδρος του ΚΥΑΔΑ Γ. Αποστολόπουλος

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΠΟΣΤΟΛΗ» ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Καθημερινά μοιράζονται 10.000 μερίδες φαγητού

«ΚΑΝΕΝΑΣ χωρίς φαγητό, κανένας χωρίς φάρμακο», είναι το σύνθημα της ΜΚΟ «Αποστολή» της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και στην κατεύθυνση αυτή συνεχίζει το ανθρωπιστικό της έργο αδιαλείπτως και στέκεται στο πλευρό των οικογενειών που στερούνται τα βασικά για την επιβίωση και ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Η κρίση, όπως τονίζει ο γενικός διευθυντής της «Αποστολής», Κ. Δήμητσας, έχει απλώσει τα ηλκώματα από άκρη σ' άκρη στη χώρα και το χειρότερο είναι ότι οι προβλέψεις για το 2013 κάνουν λόγο για μια ακόμη δυσκολότερη χρονιά.

«Τα αιτήματα για δέματα με τρόφιμα φτάνουν τα 7.000, ωστόσο εμείς έχουμε τη δυνατότητα μόνο για 4.000», σημειώνει ο κ. Δήμητσας, προσθέτοντας ότι

παρατηρείται «τραγική άνοδος των Ελλήνων που ζητούν βοήθεια, κυρίως στις παραγωγικές ηλικίες 40-55 ετών». Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό ότι μόλις έναν χρόνο συγκεντρώθηκαν 372.000 κιλά τροφίμων εντός των ορίων της Αρχιεπισκοπής και διανεμήθηκαν έως σήμερα 337.050 κιλά είδη πρώτης ανάγκης.

Καθημερινά η «Αποστολή» μοιράζει 10.000 μερίδες φαγητού σε 5.000 ανθρώπους που βρίσκονται σε δεινή οικονομική κατάσταση. Ειδικά για τους πολυτέκνους το 2012 δόθηκαν 3.000 δέματα σε 777 οικογένειες.

Οι συνθήκες διαβίωσης επιδεινώνονται διαρκώς σε όλη τη χώρα, ενώ τις ημέρες αυτές κλιμάκιο της «Αποστολής» επισκέφθηκε το Κιλκίς, όπου μοίρασε 750 κιλά τρόφιμα.

▲ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ υπηρεσίες των δήμων υπολογίζεται ότι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης βγήκαν στον δρόμο και ολόκληρες οικογένειες

«ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ για δέματα με τρόφιμα φτάνουν τα 7.000, ωστόσο εμείς έχουμε τη δυνατότητα μόνο για 4.000», τονίζει ο γενικός διευθυντής της «Αποστολής», Κ. Δήμητσας

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΟΙ «ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΛΗΓΕΣ»

Επιασαν δουλειά στην Ελλάδα οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»

▲ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΪΖΗΣ, υπεύθυνος προγραμμάτων των Γιατρών Χωρίς Σύνορα: «Για τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, βασικό κριτήριο για την παρέμβαση και τη δράση μας αποτελούσαν πάντα οι επείγουσες ανάγκες των ανθρώπων και ο αποκλεισμός τους από την ιατρική βοήθεια. Και στην Ελλάδα ολοένα και περισσότεροι συνάνθρωποί μας αποκλείονται από το σύστημα υγείας, περιθωριοποιούνται και διαβιώνουν σε ακατάλληλες συνθήκες. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις τις δικές μας, αλλά και αυτές ειδικών στον χώρο της δημόσιας υγείας, τα μεγαλύτερα κενά εντοπίζονται σήμερα στην πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία μεταδοτικών νοσημάτων που σχετίζονται με τις συνθήκες διαβίωσης και τον κοινωνικό αποκλεισμό (όπως η φυματίωση, το AIDS, η ελονοσία).

▲ ΑΠ. ΒΕΪΖΗΣ: Στην αντιμετώπιση των ασθενειών της φτώχειας επικεντρώνονται οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα

ιατρικές ανάγκες των πιο ευάλωτων ομάδων και στην αντιμετώπιση των ασθενειών της φτώχειας, σε συνεργασία με ήδη υπάρχουσες πρωτοβουλίες φορέων και της κοινωνίας των πολιτών.

«Ασθένειες της φτώχειας» ονομάζουμε εκείνες που επηρεάζονται από κοινωνικούς προσδιοριστικούς παράγοντες για την υγεία, δηλαδή πολιτικούς, κοινωνικούς, πολιτιστικούς, οικονομικούς, περιβαλλοντολογικούς κ.ά. Σε πολλές από τις "ανάπτυσσόμενες χώρες" οι πιο σοβαρές ασθένειες είναι η ελονοσία, το AIDS και η φυματίωση.

Οι θεραπείες αυτές, πέραν του ότι κοστίζουν, εάν δεν λαμβάνονται με το σωστό τρόπο, μπορεί να οδηγήσουν σε ανθεκτικές μορφές της ασθένειας.

Το κέντρο της Αθίνας συγκεντρώνει μεγάλο μέρος πληθυσμού που έχει πληγεί από την κρίση διατρέχοντας έτσι υψηλό κίνδυνο για μεταδιδόμενα νοσήματα.

Οι ειδικές ομάδες πληθυσμού που κινδυνεύουν από αυτά τα νοσήματα είναι ομάδες με αυξημένη κινητικότητα (κατοικίας) ή δυσκολίες συμπεριφοράς. Αυτές οι ομάδες χρήζουν ιδιαίτερης μεταχείρισης και προσοχής, με προσαρμοσμένους τρόπους διάγνωσης και θεραπείας.

Στόχος των "Γιατρών Χωρίς Σύνορα" είναι να εξασφαλίσουμε σε άστεγους, τοξικομανείς, ανασφάλιστους Έλληνες και μετανάστες την πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας, για τη διάγνωση και τη θεραπεία από ασθένειες όπως η φυματίωση, το AIDS, η ελονοσία κ.λπ.»

ΑΝΑΓΚΗ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

«Η κοινωνία των πολιτών να στηρίξει τους αστέγους»

▲ ΑΝΤΑ ΑΛΑΜΑΝΟΥ, υπεύθυνη προγράμματος στήριξης αστέγων της ΚΛΙΜΑΚΑΣ:

▲ ΑΝΤΑ ΑΛΑΜΑΝΟΥ: Πάνω από 200 άνθρωποι στηρίζονται από τα προγράμματα της ΚΛΙΜΑΚΑΣ

«Το σημαντικό είναι ότι αλλάζει η ταυτότητα των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα διαβίωσης. Άνθρωποι που δεν περίμεναν ποτέ να φθάσουν σε αυτό το σημείο. Πολλοί καταλήγουν να χάσουν ακόμα και τα σπita τους. Οι κύριες ανάγκες τους πια δεν είναι μόνο η εξεύρεση φαγητού αλλά είναι η στέγαση, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και στη συνέχεια η εργασία. Οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που πλέον βρίσκονται κοντά στο όριο της φτώχειας και αρκετοί κάτω από αυτό δεν είναι αδιάφοροι για το μέλλον,

είναι ενεργοί πολίτες. Εμείς στην ΚΛΙΜΑΚΑ δίνουμε φαγητό σε πάνω από 200 άτομα και οι μεγαλύτερες ανάγκες μας είναι σε κοντρά ρούχα, μπουφάν, θερμαντικά σώματα, είδη ατομικής υγιεινής και χώρου...

Το πιο αισιόδοξο που βλέπουμε είναι ότι αναδεικνύεται περισσότερο από παλιά το αίσθημα αλληλεγγύης, το οποίο έρχεται να καλύψει τα κενά της πολιτείας. Η κοινωνία των πολιτών είναι ίσως η πιο ουσιαστική απάντηση σε όλα αυτά τα προβλήματα.»

Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Οι ιστορίες δύο αστέγων

Μόνοι στην παγωνιά του δρόμου

Ο Γιώργος Μπαρκούρης και ο Λέων Χάνεν περιγράφουν τη δύσκολη ζωή τους και τον αγώνα που δίνουν για φαγητό. Μέχρι πριν από λίγο καιρό είχαν δουλειά, όμως εξαιτίας της κρίσης έμειναν μετέωροι

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΣΤΕΛΛΑ ΚΕΜΑΝΕΤΖΗ

kemanetzi@pegasus.gr

Εχουν κλείσει έναν χρόνο και κάτι μήνες στον δρόμο, χωρίς σπίτι, χωρίς έναν δικό τους χώρο να νιώσουν οικεία, χωρίς τις οικογένειές τους... Είχαν τις δουλειές τους, τη ζωή τους και τώρα αναζητούν το καθημερινό φαγητό και ελπίζουν ότι, αν και είναι δύσκολα τα πράγματα στη χώρα, δεν θα ευτελιστούν περισσότερο... Ο Γιώργος Μπαρκούρης και ο Λέων Χάνεν, παρά την προσωπική τους περιπέτεια, δεν κλείνουν τα μάτια και στους διπλανούς που αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα και βοηθούν εθελοντικά σε προγράμματα αστέγων για να απαλύνουν και τον πόνο των άλλων... και για να μη δουν, όπως και οι δύο λένε, οικογένειες στους δρόμους και στα παγκάκια...

Ο Γιώργος Μπαρκούρης είναι μουσικός παραγωγός, τεχνικός υπολογιστών και δικτύων... Βρίσκεται δεύτερο χρόνο στον δρόμο ύστερα από είκοσι χρόνια συνεχούς εργασίας. Είναι 61 χρονών. Διηγείται την περιπέτεια του:

«Μετά το ραδιόφωνο δούλεψα κάποια χρόνια ως τεχνικός δικτύων στο Πανεπιστήμιο

Αθηνών, αλλά και στο Τμήμα Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Κάποια στιγμή η εργασία μου έγινε part-time, μέχρι που, μήνα με τον μήνα, την έχασα κι αυτή. Ξέρω ότι είναι αρκετά δύσκολο για τους νέους ανθρώπους που προσπαθούν να ξεκινήσουν τη ζωή τους και δεν βρίσκουν δουλειά, αλλά σκεφθείτε και το ψυχολογικό άγχος που έχει ένας άνθρωπος της ηλικίας μου, όταν μένει άνεργος, λίγο πριν απ' τη σύνταξη! Και εκεί που νόμιζα ότι θα βγω στη σύνταξη, άλλαξαν τα δεδομένα και το συγκεκριμένο όνειρο μετατέθηκε στην επόμενη πενταετία».

«Είναι κρίμα για αυτόν τον λαό. Σε λίγο θα βλέπουμε ολόκληρες οικογένειες στους δρόμους...», λέει ο δίδυμος Γ. Μπαρκούρης

Παρά τις δικές του δυσκολίες ο κ. Μπαρκούρης προσφέρει και εθελοντική βοήθεια για τη διανομή τροφίμων σε άστεγους και οικογένειες που, όπως λέει, μπορεί να έχουν ακόμα το σπίτι τους αλλά δεν μπορούν ούτε το καθημερινό φαγητό τους να εξασφαλίσουν ούτε τα φάρμακά τους. «Και αυτοί οι άνθρωποι συνεχώς αυξάνονται σαν μια επιδημία που δεν προβλέπεται να μετριαστεί. Είναι κρίμα γι' αυτόν τον λαό. Σε λίγο θα βλέπουμε ολόκληρες οικογένειες στους δρόμους και αυτό νομίζω ότι δεν θα μπορέσει να αποτραπεί έτσι όπως έχουμε τα πράγματα».

Στην ίδια κατάσταση βρίσκεται ο Λέων Χάνεν. Σε λίγους μήνες βγαίνει στη σύνταξη και μπορεί τότε να ξεαναβρεθεί σε ένα σπίτι με τη θα ληρωρή και την αγα-

πημένη του τέχνη, την αγιογραφία...

Ο 65χρονος Λέων Χάνεν στη νεόφυτη του άφησε την Ιατρική για τις Καλές Τέχνες... Ήταν επιλογή του... Λίγο πριν από τη σύνταξη, από ένα δωάρι στο κέντρο της Αθήνας βρέθηκε να κοιμάται στους δρόμους... Δεν ήταν επιλογή του...

«Βλέπω τα πράγματα από τη φωτεινή τους πλευρά και αυτό δεν είναι οξύμωρο. Εχω βάλει στόχους και αυτό είναι που με συντηρεί. Εχω ένα πλεονέκτημα σε σχέση

με άλλους ανθρώπους. Μια ζωή δούλεψα και πλήρωσα Ταμεία και κάτι τώρα στα 65 μου πρέπει να μου επιστρέψει το κράτος. Περιμένω τη σύνταξη μου αλλά δυστυχώς τα πράγματα συνεχώς χειροτερεύουν. Δεν είναι εύκολα για κανέναν. Και το ευτύχημα είναι ότι ακόμα δεν έχουμε δει οικογένειες στους δρόμους. Εξω είναι πολύ δύσκολα να είσαι μόνος, πόσο μάλλον με γυναίκα και παιδιά... Από παγκάκι πέρασα κι εγώ και οι κίνδυνοι είναι πολλοί και συνεχείς. Πρέπει κάποια στιγμή η Πολιτεία να κάνει κάτι ουσιαστικό για όλους τους άστεγους».

▲ Λ. ΧΑΝΕΝ: Από παγκάκι πέρασα κι εγώ και οι κίνδυνοι είναι πολλοί και συνεχείς

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

«Είπε πως φεύγει για Αμερική»...

■ ΤΖΑΝΕΤΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ, πρόεδρος του ΔΣ της Μν Κυβερνητικής Οργάνωσης PRAKSIS:

«Όταν το αυτονόητο γίνεται πολυτέλεια, οι αριθμοί και τα στατιστικά στοιχεία δεν μπορούν πλέον να απεικονίσουν την πραγματικότητα», λέει στο «Εθνος» ο πρόεδρος του ΔΣ της Μν Κυβερνητικής Οργάνωσης PRAKSIS Τζανέτος Αντύπας και γι' αυτό αναφέρεται σε προσωπικές περιπτώσεις ανθρώπων που αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα διαβίωσης. Ο Γιώργος (55 ετών) και η Ελπίδα (48) έχουν 3 παιδιά. Η κρίση υποχρέωσε την Ελπίδα να κλείσει το κατάστημα που είχε. Ο Γιώργος, μηχανικός, είναι άνεργος δίχως επίδομα. Η οικογένεια περιορίσει και τα τρόφιμα, ο φοιτητής διέκοψε τις σπουδές του. Ο νέος χρόνος θα τους βρει στον δρόμο. Ο κύριος Μανώλης είχε κατάσταση με μάρμαρα στην Καλαμάτα. Με την κρίση, του έμειναν μόνο χρέη. Χτύπησε πόρτες, δουλειά δεν βρήκε. Έκασε το σπίτι του, ντράπηκε. Είπε πως πάει Αμερική. Ηρθε στο κωνευτήρι Αθήνα, να καθεί στο πλάνθος. Η μικρή του κόρη, φοιτήτρια στη Νομική, δεν γνωρίζει ότι ο πατέρας της ζει σχεδόν δύο χρόνια στον δρόμο στην ίδια πόλη. 150 συνάνθρωποι μάς έχουν καθημερινά τη δυνατότητα να κάνουν μπάνιο, να πλύνουν τα ρούχα τους, να πιουν ένα ρόφημα, να νιώσουν λίγη ασφάλεια, στο Κέντρο Ημέρας της PRAKSIS (Δεληγιώργη 26-28, Μεταξουργείο) στο πλαίσιο του προγράμματος ΣΥΝ ΣΤΟ ΠΛΑΗΝ, ενώ 90 από αυτούς επισκέπτονται τον Ιατρό του Κέντρου.

▲ Ο Τζανέτος Αντύπας, πρόεδρος της PRAKSIS